

Вх. № КТСЛ-853-08-1
дата 23.01.2018 г.

 КТ „ПОДКРЕПА“
изх. № 0010
23.01.2018 г.
София

ДО

Г-Н ХАСАН АДЕМОВ

Председател на Комисията по труда, социалната и демографската политика към 44-то Народно събрание

СТАНОВИЩЕ

на Конфедерация на труда „Подкрепа“

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, № 801-01-1, внесен от Министерски съвет на 2.01.2018 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н АДЕМОВ,

Република България има ангажимент да въведе в националното си законодателство изискванията на Директива (ЕС) № 2016/801 на ЕП и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми. В нея са включени разпоредбите на Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно условията за прием на граждани на трети държави с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност и на Директива 2005/71/ЕО на Съвета от 12 октомври 2005 г. относно специфична процедура за прием на граждани от трети държави за целите на провеждане на научноизследователска дейност, които тя отменя.

КТ „Подкрепа“ разбира необходимостта от адаптиране на действащата европейска правна рамка в областта на законната миграция и заедно с това да се увеличи привлекателността на ЕС и в частност на Република България като място за работа в областта на научните изследвания, за придобиване на висше образование и за други културни и социални програми за обмен. Същевременно в приложените мотиви и оценка на въздействието не успяхме да открием анализ за очакваните ефекти върху българския пазар на труда: Колко, какви като народност и специалност се очаква да бъдат чуждите граждани, които биха имали интерес да останат и да работят в страната? Това са текстовете заложи в параграфи 4, 22, 25 и 26. В случай че научни работници, студенти, стажанти и доброволци получат правото да упражняват труд в България, това ще им даде ли възможност, при желание от тяхна страна, да се преместят в друга държава членка на ЕС?

Също така предлагаме определенията, които са включени в законопроекта, да бъдат отнесени към съответните закони по области: училище, ученик, доброволец и пр.

Понастоящем чл. 13, ал. 5 гласи, че финансовата отговорност за връщане на наетия незаконно пребиваващ гражданин на трета държава е на неговия работодател. Този работодател безспорно е знаел, че неговият служител пребивава в България без официални документи. Той не го е осигурявал, незаконно е ползвал труда му. Затова смятаме, че поемането на разходите за връщане на лицето в неговата държава е най-малкото, което следва да направи работодател, който е прекрчил закона. Алтернативата е тези разходи да бъдат поети от всички български данъкоплатци. Не подкрепяме предложението, заложено в параграф 9 от законопроекта.

КТ „Подкрепа“ категорично се противопоставя на предложението да бъде премахнат задължителния понастоящем характер на обсъждането със социалните партньори в случаите, в които местен работодател е изпратил искане за внос на работници от трети държави, когато броят им надвишава 10% от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани (чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност). Практиката до момента показва, че не е пренебрежим броят на случаите, в които некоректен работодател иска да внесе работници от трети държави. Не са рядкост и случаите, в които няма доказателства, че в България няма кадри, които биха заели свободните позиции. Не подкрепяме така предложения текст в параграф 10.

С УВАЖЕНИЕ:

**ИНЖ. ИОАНИС ПАРТЕНИОТИС
ВИЦЕПРЕЗИДЕНТ НА КТ „ПОДКРЕПА“**